

Leesverslag Canzone 4711 (gedicht van Lennaert Nijgh)

Arja Schults

© havovwo.nl

(December 2002)

Intentio operis

Canzone 4711 is een liefdesgedicht, of eigenlijk een lied. 4711 is een merk eau de cologne en die vind je steeds terug in het gedicht. Het gedicht werd geschreven in de jaren 70.

Het gedicht gaat over een man die met een vrouw op het strand zit. Hij wil indruk op haar maken, maar hij weet steeds niets te zeggen, waardoor zij zich verveelt. Wanneer het in de laatste strofe gaat regenen is zijn kans voorbij.

Het gedicht bestaat uit drie lange strofes van elk 14 regels: een sonnet. De rijm is als volgt: abbc abbc cdd cee. De regels zijn allemaal ongeveer even lang.

De eerste strofe is vooral opvallend vanwege de vele vergelijkingen: een hete schaduw, de depressie had de zon gevangen, de dag bleef stilstaan en ga zo maar door.

In regel 7-10 worden er steeds vergelijkingen gemaakt met de zee. In regel 9 staat "in haar ogen de sterren van de zee". Hiermee worden zeesterren bedoeld. Maar sterren zijn ook ogen.

In de tweede strofe komt maar één vergelijking voor, in de laatste regel: *ze had een hoge schutting om haar tuin*. Met de schutting wordt de krant bedoeld die ze aan het lezen is en met de tuin de vrouw zelf. Met die regel wordt benadrukt dat hij niet bij haar in de buurt kan komen, figuurlijk dan. Hij wil met haar praten, maar zij laat het niet toe, ze ziet het niet zo zitten. Ook opvallend: in de derde regel worden de Beatles genoemd: *die mij daarop vierstemmig mee kwam delen*. Dit is een zin uit het lied "All you need is love".

In de derde strofe gaat het regenen en is alles voorbij. De vrouw gaat weg, de man weet dat hij geen kans meer maakt bij haar, dat hij het verpest heeft, maar hij verlangt wel nog steeds naar haar.

Het gedicht is geschreven vanuit de ik-persoon, zo kom je alles te weten wat hij denkt en het verhaal is nog gewoon heel duidelijk.

Er worden gewoon hoofdletters en leestekens gebruikt.

Intentio auctoris

Lennaert Nijgh - Haarlem, 29 januari 1945 - woont in Heemstede. Lennaert gaat naar het Haarlemse Coornhert Lyceum waar hij bij zijn stiefbroer Dirk in de klas zit. Op die school ook begint hij te schrijven. Eerst stukjes voor de schoolkrant. Later heeft hij een column in het Haarlems Dagblad. Hij interviewt dan onder meer Belcampo, Ischa Meijer en Remco Campert. Lennaert gaat naar de Filmacademie. En hij schrijft liedjes voor Boudewijn de Groot, waarmee hij op de filmacademie zat. Eerst ook enkele vertalingen, later alleen eigen werk. Lennaert's filmcarrière wordt geen groot succes. Daarna, zo zegt hij zelf, raakte hij de draad kwijt. Er volgt een moeilijke periode, twee jaar lang schrijft hij niet. In de jaren 90 houdt Nijgh zich weer bezig met de journalistiek.

Intentio lectoris

Ik vind dit wel een mooi gedicht. Het is heel duidelijk waar het over gaat, geen moeilijk taalgebruik. De beeldspraak die vooral in de eerste strofe heel duidelijk te vinden is vind ik ook heel mooi. Daardoor wordt ook duidelijk hoe de ik-persoon de vrouw ziet waarmee hij op het strand is. Het is ook heel herkenbaar, je wilt indruk op iemand maken, maar je weet niets te zeggen. Je ziet dat de ander zich verveelt, de hoofdpersoon is duidelijk heel onzeker daarover.

